

Subsidieregeling stimuleren virtuele internationale samenwerkingsprojecten hoger onderwijs

Reactie

Door: Dr. Ankie Hoefnagels, Lector Global Minds, Zuyd Hogeschool

Datum: 29 maart 2021

Contactgegevens:

Mail: ankie.hoefnagels@zuyd.nl

Tel: 0031-6-34384664

Biedt de subsidieregeling voldoende flexibiliteit om het subsidiebedrag naar benodigde inzet te kunnen benutten?

Over het algemeen is de opzet van de beoogde VIS regeling en de mogelijkheden die ze biedt om het behalen van internationale leeruitkomsten 'At Home' te versterken uitstekend. We hopen dat het subsidiebedrag (artikel 4 van de regeling) door de opleidingen met enige flexibiliteit kan worden verdeeld. In de voorgestelde regeling gaat men uit van 80-20-30-10 uren voor de verschillende stakeholders, maar dat is wellicht niet altijd haalbaar. We kunnen ons voorstellen dat een onderwijskundige minder uren krijgt toegekend, omdat deze een meer adviserende rol krijgt en een ondersteuner meer uren kan krijgen omdat er veel regel-en organisatiewerk komt kijken bij het opzetten van een virtuele uitwisseling.

Sluit de subsidieregeling goed aan bij de behoefte in het veld om een virtueel internationaal samenwerkingsproject te ontwerpen of te herzien?

De subsidieregeling sluit erg goed aan bij de behoefte van internationaal georiënteerde opleidingen en komt op een uitgelezen moment. We zien in onze hogeschool dat de mogelijkheden voor externe mobiliteit door corona verminderd zijn en het nog niet duidelijk hoe lang dit gaat duren. Internationaal opererende sectoren zoals hospitality management zijn hard geraakt door COVID-19. Het zal ettelijke jaren duren voor dat internationale netwerk hersteld is. Bedrijven geven mogelijk in eerste instantie de voorkeur aan eigen personeel voordat ze bijvoorbeeld buitenlandse stagiairs aannemen. Bovendien is het aandeel internationale studenten in veel opleidingen teruggelopen. Daardoor zijn de opbrengsten van de international classroom minder evident en komt het behalen van programma leeruitkomsten op het gebied van internationale competentie in gevaar. De behoefte aan uitwisseling en kennismaking met andere culturen/landen is bij studenten echter onverminderd sterk. Daarvoor biedt virtuele uitwisseling een goede kans. Bovendien wordt met het structureel inbedden van virtuele uitwisseling de internationale leerervaring van studenten in het hoger onderwijs verduurzaamd en zijn opleidingen minder kwetsbaar voor externe factoren zoals pandemieën.

Zoals u terecht stelt is virtuele uitwisseling nu veelal afhankelijk van de vrijwillige inzet van gedreven docenten. Door met steun van een subsidie een sterk fundament te ontwikkelen, kunnen docenten daarna met minder tijdsinvestering het programma voortzetten. Bovendien, en dat wordt eigenlijk niet echt genoemd in de regeling, is virtuele uitwisseling ook een manier om de internationale oriëntatie en competentie van docenten te vergroten. En tot slot, past virtuele uitwisseling uitstekend in het streven naar (technologische) innovatie in het hoger onderwijs.

De regeling voorziet tevens in centraal georganiseerd advies en docentprofessionalisering. Ook dit sluit aan bij breed gedragen behoeften. Het huidige scholingsaanbod van bijvoorbeeld EAIE (European Association for the Internationalisation of Education) biedt geen maatwerk met betrekking tot de Nederlandse context. U geeft in de regeling aan scholingsaanbod te voorzien voor 'beginners' en 'gevorderden', maar wellicht kunt u dat nog iets beter toelichten.

Tot slot is het goed dat onderzoek naar de leeropbrengsten van de regeling integraal deel uitmaakt van de regeling interessant. Meerdere lectoraten van Nederlandse hogescholen, waaronder het lectoraat Global Minds, doen onderzoek naar internationale leeropbrengsten en zouden een bijdrage kunnen leveren aan dit onderzoek.